

Schlesinger Mihályné A Strandon

Ezek a szüleim a strandon. Anyukám, Löbl Melánia a bal oldalon áll fehér ruhában, apukám, Schlesinger Mihály jobboldalt hátul áll. Nem tudom, kik a többiek. A kép 1940-ben készült Zalaegerszegen. Apukám az első világháborúban az orosz fronton volt, fogságba esett, hét évig volt ott. Ott kinn beiktatták kommunista érzelműre. Ez abból állt, hogy volt egy férfi, aki szintén kint volt a Szovjetunióban, és amikor jött a strandra, ahol anyukám dolgozott, apukám azonnal elkezdett vele oroszul beszélni. Az apukám, amikor már én emlékszem, textilüzletben dolgozott mint segéd. Szombaton is dolgozott, akkor azt nem volt szabad, hogy egy alkalmazott ne menjen be szombaton. De a zsidó ünnepeken nem kellett, mert zsidó volt a főnök is, a nagyünnepeken bezárták a boltot. Akkor mindenki a templomba ment. Anyukám a strandon a pénztárban dolgozott nyáron. Télen otthon kézimunkázott. Amikor a mamám kint volt a strandon, én ott lubickoltam. Meg játszottam a fiúkkal, meg evezünk, lementünk a másik malomhoz, szórakoztunk. Csak neológ családok voltak Zalaegerszegen [Az 1920-as népszámlálás felekezeti adatai szerint Zalaegerszegen

1657 fő vallotta magát izraelita vallásúnak (a város ekkor regisztrált 13 239 főnyi lakosságának 12,5%-a). A Magyar Zsidó Lexikon adatai szerint 1048 fő tartozott az izraelita hitközséghez. -- A szerk.] Dr. Junger Mózes volt a rabbi [Junger Mózes 1921 óta volt Zalaegerszeg főrabbija. -- A szerk.]. Volt egy szép nagy templom, közel volt a lakáshoz. Minden pénteken mentem a Gergő bácsival imádkozni. Ők voltak a szomszédaink, akik odajöttek lakni, mikor megvették a családi házat a nagymamától, a Malvintól. Gergő bácsi nagyon vallásos volt. A postán dolgozott mint adminisztrátor. Jóban voltunk velük, és én bizony mentem minden pénteken a templomba, és gyújtottam gyertyát. Anyám csak nagyünnepekkor. Mert akkoriban kellett bérelni a széket a karzaton [A zsinagógában a nők nem vehetnek részt a férfiak közé, különválasztott helyen ülnek. - A szerk.], annyian jártak templomba, és ez elég drága volt. De azért a szüleim hüpe alatt esküdtek [lásd: házasság, esküvői szertartás]. Ünnepekkor mindig új ruhát kaptam. Olyan nem volt, hogy ne legyen új ruha. Új cipő, új kalap, új kosztüm. Volt egy zsidó varrónő, és ott lett nekem minden csináltatva.